

هو الناطق في المآب

يا جلال ندائی غنی متعال را بسمع فطرت بشنو و بخدمت قیام نما، امروز برو جه آفتاب این کلمه علیا دیده شد: ای اهل ارض باوهام از مالک انام محروم مشوید و بظنون از رحیق مختوم خود را منع منمائید، آثارش عالم را احاطه نموده و آیاتش کل را فراگرفته، از خود و ما عنده لاجل اصلاح عالم و نجات امم گذشته، هر بصیری شاهد و هر منصفی گواه که در آنی خود را حفظ نکرده، لا زال امام وجوه امرا و علماء و ابطال ندا فرموده و امر نموده آنچه را که سبب راحت و اطمینان اهل عالم است، ولكن اکثری نصح الله را قبول ننمودند و حکممش را نپذیرفتند، مخصوص اهل بیان، عمل نمودند آنچه را که فیوضات فیاض حقیقی توقف نمود، بگوای اهل انصاف اگر این ظهور اعظم را انکار نمائید چه امری قابل ذکر و یا لایق اقرار است، بشنوید ندائی مظلوم را، از ظلم بعدل گرائید و ازو هم قصد مقام یقین نمائید، این ظهور اعظم معلق بتتصدیق و اقرار احدی نبوده و نیست، بل کل منوط بتتصدیق اوست، بشنوید ندائی مظلوم را و مجدد خود را باوهامات نفسانیه مبتلا ننمائید، بگویا هادی اتق الله ولا تکن من الظالمین، اگر فی الحقیق طالب حقی بآثار رجوع نما و در آیاتش تفرس کن، لَعِمْرُ اللَّهِ إِنَّهَا تُغْيِّبُكَ عَنْ دُونِهَا وَتَعْرِفُكَ مَا كُنْتَ غافِلًا عَنْهُ، الیوم سدره باثمار لاتحصی مشهود، اُنْظِرُوكُمْ لَا تَكُنُ مِنَ الْغَافِلِينَ، امواج بحر بیان امام وجوه بكمال اوج ظاهر، و تجلیات انوار آفتاب حقیقت موجود و مشهود، یا هادی اگر این نعمت را انکار نمائی بَيْنَ يَدَيِّ اللَّهِ بِچه عذری تمسک مینمائی، بترس از خداوند غالب قاهر توانا، سبب اضلal عباد مشو، اوهامات قبل را بحزب قبل و اگذار، دریوم الله و ما ظهر فیه نظر نما، یا هادی امروز جبال بقد آتی الغنی المتعال ناطق، و آسمان بقد آتی الرَّحْمَنُ متکلم، و اشجار بقد آتی المُختار ذاکر، اگر آذن واعیه یافت شود از هرشیء از اشیاء مرثده ظهور را میشنود، امروز نفحات بیان متضوی و حمامه عرفان بر اعلى الاغصان مفرد، خود را بطین اوهام میالا و از بحر معانی

محروم منما، دوستانت ذکر تحریف نموده و مینمایند، اتّقِ اللَّهَ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ، این اوهمات حزب قبل بود، در قرون و اعصار بمفتریات چندی تمسّک جستند و خود را در یوم جزا از بحر عطا محروم نمودند، شقاوت حزب شیعة بمقامی رسید که بر منابر باعلی النّداء حق را لعن نمودند و بر شهادتش فتوی دادند، یا هادی در آنچه ظاهر شد تفکر نما و بانصاف تکلم کن، قسم بافتاب افق برهان این مظلوم براستی تکلم مینماید و لوجه الله میگوید، از اصل امر آگاه نبوده و نیستی، بشنو سخن ناصح امین را و ببصر عدل و سمع انصاف بین و بشنو، اتّقِ اللَّهَ، ضَعْ هَوَيْكَ، وَخُذْ أَمْرَ مَوْلَيْكَ، إِنَّ إِلَيْهِ مُنْقَلَبُكَ وَمَتْوَيْكَ، سارع إِلَى مَرْضَاتِهِ ثُمَّ اقْرَأْ مَا نُزِّلَ مِنْ مَلْكُوتِ بَيَانِهِ، إِيَّاكَ أَنْ تَمْنَعَكَ أَوْهَامُ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَهُ وَمِيثَاقَهُ، انْظُرْ بِصَرِكَ ثُمَّ اسْمَعْ بِأَذْنِكَ، لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تُغْنِيَكَ عَيْنُ غَيْرِكَ وَلَا تُنْجِيَكَ أَدْنُ دُونِكَ وَلَا تَهْدِيَكَ أَوْهَامُكَ وَلَا تَرْفَعُكَ ظُنُونُكَ وَلَا تَنْفَعُكَ ثَرْوَتُكَ، إِنَّيْ لِوَجْهِ اللَّهِ أَعِظُّكَ وَأَنْتَ لِوَجْهِ اللَّهِ اسْمَعْ مَا يُعْنِيَكَ عَنْ دُونِ رَبِّكَ، یا هادی اسْمَعْ نُصْحَّ مَنْ يَنْصَحُكَ اللَّهِ وَمَا أَرَادَ إِلَّا خَيْرَكَ فِي أُخْرَيْكَ وَأَوْلَيْكَ، زَيْنُ رَأْسَكَ بِإِكْلِيلِ التَّقْوَى وَهِيَكَلَكَ بِرِدَاءِ الْعَدْلِ وَقَلْبَكَ بِطِرَازِ الإِنْصَافِ، ارْجِعْ إِلَى آثارِ اللَّهِ بِبَصَرِ حَدِيدٍ وَقَلْبٍ مُنْبِرٍ وَنَفْسٍ زَكِيَّةً وَأَخْلَاقٍ مَرْضِيَّةً لِيَظْهَرَ لَكَ مَا سُرَّ عَنْكَ، فَاعْلَمْ بِالْيَقِينِ أَنَّ غَيْكَ لَا يُعْنِيَكَ وَغُرْكَ لَا يُقْرِبُكَ، دَعْ وِزْرَكَ ثُمَّ اجْعَلْ كَلِمَةَ اللَّهِ حِرْزَكَ، لَا تَسْتَرِ دِينَ اللَّهِ وَمَدْهُبَهُ وَلَا تُنْكِرْ آيَاتِهِ وَلَا تَكْفُرْ بِنِعْمَتِهِ، إِنَّهُ أَظْهَرَ سُلْطَانَهُ وَأَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ حِزْبَهُ وَرَفَعَ رَايَةَ بَيَانِهِ بَيْنَ عِبَادِهِ وَعَلَمَ ظُهُورَهُ فِي بِلَادِهِ وَأَنْزَلَ آيَاتِهِ وَأَظْهَرَ بَيَانَتِهِ وَأَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِشَنَائِهِ، أَيْمُ اللَّهِ هَذَا هُوَ النَّبَّأُ الْعَظِيمُ وَالْأَمْرُ الْعَظِيمُ، إِيَّاكَ يَا غَافِلُ أَنْ تَعْتَرِضَ عَلَيْهِ وَيَا جَاهِلُ أَنْ تَغْفَلَ عَنْهُ وَلَا تَكُنْ مِنَ الَّذِينَ هُمْ احْتَلَفُوا فِيهِ، اجْعَلْ مَحْضُرَكَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ ثُمَّ أَنْصِفْ فِي أَمْرِهِ، إِيَّاكَ أَنْ تُنْكِرَ مَنْ أَفَرَّ بِفَضْلِهِ كَتُبَ اللَّهِ وَصُحْفَهُ، وَلَا تَعْتَرِضْ عَلَى الَّذِي بِهِ مَاجَ بَحْرُ الْعِلْمِ وَحِكْمَتِهِ، یا هادی اسْمَعْ نِدَائِي وَلَا تَقْطَعْ سِدْرَةَ الْعَدْلِ وَالْإِنْصَافِ بِسَيْفِ الْاِعْتِسَافِ وَلَا تَسْتَرِ وَجْهَ التَّقْوَى بِحِجَابِ الْبَغْيِ وَالْطَّغَى، اجْعَلْ إِرَادَتَكَ فَانِيَا فِي إِرَادَةِ رَبِّكَ وَمَشِيتَكَ فِي مَشِيتِهِ، دَعْ مِلَّةَ قَوْمٍ مَا آمَنُوا بِهِ وَبِآيَاتِهِ وَجَادُلُوا بِأَوْامِرِهِ وَأَحْكَامِهِ، فَكَرِّرْ فِي الدُّنْيَا وَتَغْيِيرِهَا وَتَبْدِيلِهَا وَفَنَائِهَا، أَيْنَ كَسَرَى وَقَصْرَهُ وَبِرُوئِزْ وَوِزْرَهُ وَأَيْنَ مُلُوكُ الْأَرْضِ

وَقُصُورُهُمْ وَكَنَائِزُهُمْ وَأَيْنَ جُنُودُهُمْ وَخَرَائِنُهُمْ، هَلْ نَفَعُهُمْ مَا جَمَعُوا وَهَلْ رَفَعَهُمْ مَا أَخْدُوا، لَا فَوَالَّذِي
فَلَقَ الْحَبَّةَ وَبَرَّةَ النَّسَمَةَ، إِنَّ الْقَضَاءَ الْمُبْتَدَأَ بَدَلَ قُصُورَهُمْ بِالْقُبُورِ وَسُرُورَهُمْ بِالْغُمُومِ، أَيْنَ نَشَاطُهُمْ
وَبِسَاطُهُمْ وَأَيْنَ فَرَحُهُمْ وَأَبْسَاطُهُمْ، قَدْ تَشَتَّتَ شَمْلُهُمْ وَتَفَرَّقَ جَمْعُهُمْ، أَصْبَحُوا بِيُوتِهِمْ خَالِيَّةً
وَسُقُوفُهُمْ خَاوِيَّةً وَأَشْجَارُهُمْ مَنْقَعِرَةً وَقَشْيَّهُمْ بَالِيَّةً، لَعَمْرُ اللَّهِ يَنْوُحُ قَلْبِيْ وَيَحْنُ قَلْمِيْ، نَسْئَلُ اللَّهَ تَبَارَكَ
وَتَعَالَى أَنْ يُؤَيِّدَ عِبَادَهُ عَلَى مَا يُحِبُّ وَيُرَضِّي، يَا أَوْلَيَاءَ اللَّهِ فِي بِلَادِهِ وَأَحْبَابَهُ فِي دِيَارِهِ نُوصِيْكُمْ
بِالْأَمَانَةِ وَالدِّيَانَةِ، طُوبَى لِمَدِينَةِ فَارَثْ بَأْنُوَارِهِمَا، بِهِمَا يَرْتَفَعُ مَقَامُ الْإِنْسَانِ وَيُفْتَحُ بَابُ الْاَطْمِئْنَانِ
عَلَى مَنْ فِي الْإِمْكَانِ، طُوبَى لِمَنْ تَمَسَّكَ بِهِمَا وَعَرَفَ شَائُهُمَا وَوَيْلٌ لِمَنْ أَنْكَرَ مَقَامَهُمَا وَمَنْعَ عَنْ
طِرَازِهِمَا، يَا حزبَ اللَّهِ امانتَ بمثابة آفتاپست، ثروت و اطمینان باآن معلق و منوط ، خیمه عدل را
عمود است و مدینه انصاف را در، امروز نصرت دین الله بجنود اعمال و اخلاق است ، جهد
نمایید شاید فائز شوید بانچه ذکرش در کتاب الهی از قلم قدیمی ثبت شود، يا جلال از حق
میطلبیم ترا تایید فرماید و بانوار آفتاب بیان رحمن بدیار رجوع نمائی تا کل منور شوند و از نفحات
وحی رحمانی خرم و تازه گردند، اهل ش را از قبل مظلوم تکبیر برسان، بگو ایدوستان با تحد و
اتفاق تمسک نمائید، از حق میطلبیم ظاهر فرماید از شما آنچه را که سبب راحت و رحمت و
اطمینان و آسایش اهل عالم است، طوبی از برای نفوسيکه در تاليف قلوب ساعی و جاهدند، يا
جلال بگو امروز خورشید عطا از افق اعلى اشراق نموده، و دریای جود امام وجود عباد ظاهر
گشته، مقبلین و مقبلات بطراز بخشش حق جل جلاله مزینند، إِنَّهُ غَفَرَكَ ثُمَّ الَّذِينَ أَرَادُوا غُفرَانَهُمْ
إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ، بگو قدر ایام را بدانید و بتدارک ما فات قیام نمائید، سفر عظیم در پیش
فراموش ننمایید، آنچه از برای سفر لازمست باآن تمسک جوئید، حق جل جلاله امر میفرماید بانچه
که سبب نجات و آسایش اهل عالم است، این مظلوم در تمام ایام در دست اعدا اسیر بوده و
هست و در آنی بحفظ نفس خود نپرداخته، اهل عدل و انصاف بانچه ذکر شده گواهی میدهند،
بمثابة باران بهاری از سماء رحمت رحمانی الواح باآن جهات باریده و مقصودی جز هدایت خلق

نبوده و نیست، اهل ن و یا را از قبل مسجون ذکر نما و بعنایت حق بشارت ده، طوی لاسمنا الوحید الذی فاز بلقاء و حضر امام وجہی و طارفی هوائی و شرب رحیق بیانی و انفق روحه فی سیلی و لذین نصره إلى أن استشهدوا في سیل الله رب العالمین، نفوسيکه در سبیل الهی حمل بلايا نموده اند کل لدى العرش مذکور و بعنایات مخصوصه فائز، لا زال این مظلوم عباد و اماء آن ارض را ذکر نموده، اجر احدی عند الله ضایع نشده و نمیشود، اعمال را مشاهده میفرماید و اقوال را میشنود، اوست سمیع و اوست بصیر، یا حزب الله امروز روز خدمت و نصرت است، خود را محروم ننماید، در این دارفانی در کسب مقامات باقیه مشغول باشد، عمر اسرع از برق در مرور، هر عماریا خراب از پی و هر حیاتی را موت از عقب، صاحب دانش آنکه غفلت ننماید و بازچه سبب سمو و علو و رفعتست تمیل جوید، یا جلال إنا ذكرناك من قبل وفي هذا الحین، إن ربک هو الفضال الکریم، آنچه در باره حقوق ذکر نمودی این امر معلق است برضا و اقبال نفوس، تذکر در این مقام محبوب ولكن طلب ممنوع، خیر آن بخود نفوس راجع، هر نفسی بروح و ریحان و شوق و اشتیاق حقوق الهیرا ادا نماید اخذش جائز، و إلا إن ربک هو الغنی المتعال، انظر ثم اذکر ما أنزله الرحمن في الفرقان: یا أيها النّاسُ أنتمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللهِ وَاللهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ، این فقره بجناب امین عليه بهائی راجع و تو را هم اذن میدهیم، آگر نفسی بکمال میل و محبت اراده اداء حقوق نماید اخذ نمائید، إن يأمر الكل بما ينفعهم في كل عالم من عالم الله رب العرش العظيم، كذلك نطق لسان العظمة في السجن الأعظم إذ كان بين أيدي الغافلين، البهاء المشرق من أفق سماء عنایتی علی الذین أقبلوا بقلوبهم إلى أفقی وسمعوا ندائی الأحلی إذ ارتفع بين الأرض والسماء، أولئک رجال ما منعتهم صفوی الأعداء وما خوفتهم سطوة الذین عقلوا عما أمروا به من لدن فاطر السماء، قاموا و قالوا أمام وجوه العلماء والأمراء قد أتی الوعد والموعود ينادي من أفقه الأعلى من في الأرض والسماء، طوی للسماعین وطوی للغافلین والمنکرین والحمد لله رب العالمین.

